

Laat de kinderen tot Mij komen

Ledevaartkerk Chaam, Zondag 29 augustus

Bij de doop van Philip Arnold Jan Dingeman Konings,
zoon van Lisette van de Velde en Marnix Konings.

Ds. Sara Dondorp

Schriftlezing: Marcus 10:13-16

Overdenking

Lieve Lisette en Marnix, lieve grootouders en familieleden, lieve gemeente, De geboorte van een kind is reden tot grote dankbaarheid. Een dankbaarheid die jullie hier met ons willen delen. In het wonder van dit nieuwe leven zou je Gods hand kunnen zien. Dat nieuwe leven is iets onvoorstelbaar moois. Een klein kind is puur, eenvoudig, ontvankelijk. Het heeft nog de puurheid die we met Gods liefde associëren. Kleine kinderen zoals Philip horen bij God, bij Gods liefde, bij Gods Koninkrijk. Of hij nu gedoopt is of niet: hij is een kind van God. Want als er iemand bij God hoort, dan is het een klein kind. Een kind dat vol vertrouwen in het leven staat, dat zich vanzelfsprekend naar de wereld om hem heen open stelt.

Daarom is het begin van het evangeliefragment zo ongemakkelijk. Het ademt een sfeer waarin kinderen er niet bij horen. Sterker nog, waarbij het vanzelfsprekend is dat ze er niet bij horen. Kinderen zijn lastig. Die moeten hun plaats weten. Die moeten vooral stil zijn en geduldig blijven tot ze groot zijn. In Jezus tijd is de opvatting over kinderen totaal anders dan bij ons. Kinderen horen er niet bij. Ze zijn onmondig en onbekwaam. Het woord voor kind betekent vaak ook slaaf. Een kind is dus onzelfstandig en onvrij. Pas als ze groter worden, mogen ze meedoen. Kinderen horen niet thuis in de grotemensenwereld. En toch zijn er hier mensen die hun kleine kinderen bij Jezus brengen. Het zullen kleintjes zijn, zoals Philip, gedragen op de arm. Moeders misschien, die hopen dat Jezus hun kindje aanraakt. Want zo'n aanraking, daar zou wel eens zegen van uit kunnen gaan. Ze onderbreken een gesprek dat Jezus heeft, over trouw. Meer bepaald over huwelijkstrouw. Jezus verdedigt het standpunt om trouw te blijven aan je partner. Trouw te blijven aan degenen die je lief hebt. En dan zijn daar ineens die kleine kinderen met hun moeders. Regelmatig stuurt Jezus groepen volgelingen weg en zoekt hij juist de eenzaamheid op. Hij lijkt er alles aan te doen niet als superheld aanbeden te worden. Hij is begaan met gewone mensen en wil geen heldenverering. In deze situatie reageert Jezus diametraal anders. In elk geval anders dan de leerlingen verwachten. Deze moeders met hun kinderen verwelkomt hij wél. Ze zijn wel heel bescheiden. Ze vragen niets, ze lijken wel naderbij te schuifelen. Maar de leerlingen sturen ze weg: kinderen horen er immers niet bij! Daartegen verzet Jezus zich hier. Tegen die vanzelfsprekendheid Hij draait de gebruikelijke ordening om, zet de wereld op z'n kop. Jaag ze toch niet weg: kinderen horen er wél bij. Juist de kinderen horen er bij. Voor hen is het koninkrijk van God. Je moet ze niet weggagen. Sterker nog, je moet er een voorbeeld aan nemen. Jezus prijst vooral de kinderlijke ontvankelijkheid. Wie open staat voor Gods Rijk, hoort erbij. Kinderen zijn vol vertrouwen, open en oprecht. Zij hebben de goede houding om voor God open te staan. Deze kleine mensjes zijn nog niet volgestopt met vooroordelen met verwachtingen, met

voorstellingen of belangen. Zij horen bij uitstek in Gods Rijk thuis. En dus niet in de eerste plaats de grote mensen, de belangrijke leiders of de geleerden die de Schriften kennen. Het is de wereld op z'n kop. Hier gaan de kleinsten vooraan.

Jezus is verontwaardigd: laat de kinderen tot mij komen. Hij roept de kinderen juist naar zich toe. Die kleintjes die bijna achteloos bij hem gebracht waren. Hij omarmt ze en hij zegent ze door handoplegging. Net zoals aartsvader Izaäk ooit Jacob zegende. Omarming, handoplegging en zegen. Een betekenisvolle zegen, die laat zien dat ze erbij horen. Kinderen horen er bij voorbaat al bij. Want al voordat Jezus ze zegent, zegt hij immers: het Rijk van God is voor allen die zijn zoals zij. Juist omdat ze erbij horen, worden ze gezegend. Daarmee bezegelt Jezus dat zij deel hebben aan Gods rijk.

Zo kan je ook het teken van de doop zien. Philip is al een kind van God. Zijn doop bevestigt dat. Een kind dat God aan jullie heeft toevertrouwd. Deze tekst is vaak gebruikt als argument vóór de kinderdoop. Want het zijn juist de kinderen die horen bij Gods Rijk. Juist zij mogen gedoopt worden als kinderen van God. Maar je kan het evengoed omdraaien. De kinderen hebben al toegang tot Gods Koninkrijk. Daar hebben ze de doop niet voor nodig. De doop is een teken waarin dat bezegeld en bevestigd wordt. Geen toegangsbewijs, maar een bevestiging. Philip heeft zijn leven nog voor zich. Daarom is het toch ook een mooi moment om hem nu te dopen. Want de kinderen gaan voorop op de weg naar het Koninkrijk. Zij zijn het die ons voorgaan in ontvankelijkheid en openheid. Het zijn de kinderen die óns leren hoe te vertrouwen! Dat is de boodschap die Jezus hier meegeeft. Die kleinen en eenvoudigen kunnen ons, volwassenen veel leren. Leren om open te staan voor wat nieuw, mooi en goed is. Leren om open te staan voor Gods Koninkrijk.

Bij de doop hebben jullie de belofte gedaan om Philip te sterken in zijn geloof. Dat betekent een inspanning van jullie kant: dat jullie hem voorgaan in de weg van Gods liefde. Maar het betekent ook een ontspanning van jullie kant. Dat jullie open staan voor wat hij zelf jullie aandraagt. Philip staat op de drempel van zijn leven. En jullie staan op de drempel van een nieuw leven als zijn ouders. Hier kijken jullie vooruit naar jullie gezamenlijke toekomst. Hier laten jullie zien dat jullie die toekomst willen delen met God en met heel zijn gemeente.

Wij zijn hier vanmorgen bijeen om uit te spreken dat Philip bij God hoort. Philip, die als kind van God geboren is en aan jullie toevertrouwd. Zoals ook jullie kind van God zijn, en wij allemaal. Wie is als een kind, mag behoren tot Gods koninkrijk. Die mag leven onder Gods zegen. Dat wil niet zeggen dat alles altijd goed zal gaan, dat er geen verdriet zal zijn op de weg die komt. Het betekent dat God er altijd bij zal zijn, wat er ook gebeurt. Gods zegen betekent dat God ons niet in de steek laat. Zo is Philip vanmorgen gezegend als kind van God. En we mogen vertrouwen dat hij een zegen zal worden, voor zijn ouders en voor allen die om hem heen staan. In al zijn kinderlijke eenvoud mag hij voor ons een voorbeeld zijn. En mogen ook wij ons gezegend weten als Gods kinderen.

Amen